

המשך מעמוד 37

זיל כשיצאתי לשוק כדוגמנית. תוצאה מהתמונות שלי, שהתי- וילו להתפרסם, התחילו לכתוב עלי בטוריה-הרכילות. תמי טיסקה הרבה חומר לטוריי- הרכילות, בעיקבות חברה המפור- סם, שחקר-הכדורסל אולטי פרי. ליום מבוקשים השניים בכל אירוע גלם. אני לא הולכת לכל אירוע שמומינים אותי, אני תמיד נותנת גדיפות ראשונה לאנשים שאני מכירה. גם לי יש אינטרס לבוא אירועים. תערוכות מאוד מעניי- ת אותי, למשל. לפתיחה של פה פילץ הלכתי ונהגיתי מאוד.

מסיבנית פיניצ'י הגיגה אחת גדולה

ואם זה עשה להם שירות טוב הייתי שם. מה איכפת לי? אני לא יוצאת למסיבות ערבי- יב. יש שבועות שלמים כשאני שוט יושבת בבית. אבל אנשים גם זוכרים שאני אשה עובדת. צני שרואים אותי כל הזמן במ- ריימסיבות. חושבים שאני כל מן חוגגת.

למסיבות שלי אני מומינה מיד כמה עיתונאיות שיש לי יתרון קשר. אם הן כותבות, וזה א פוגע באף אחד - או שיכתבו. זה איכפת לי?"

מישהו מגלה

כתובת

את עורך-הפרטים בטל- וויזיה, הנון עינב, רואים מעט בכל המסיבות והאירועים. שירי הוא פשוט נמצא שם תמיד, לוויית רואת-החשבון הנה גלאון. הנה מושכת תשומת-לב בגלל לבושותיה יוצאות-הדופן השתל-

ללוחה ברחבת-הירקודים. היא תמיד מהווה אטרקציה ותורמת ל- אווירה העליזה של הערב. על הדרך שבה מגיע הנון יחד עם הנה למסיבות הוא מספר: "ישנן כל מיני דרכים להגיע למ- סיבות הנוצצות האלה. כיום ה- שיש אחרי-הצהריים מתקשרים חב- רים ומדווחים היכן יש מסיבה בעיר. המרכזים לשאיבת האינפור- מציה הזאת הם קפה פראק וריצה. שומעים ידיעות פה ושם, הכל עובר מפה לאוזן. כשמישהו מגלה את כתובת המסיבה, הוא מודיע אחריו לשאר החברה הקבועים. "יש מסיבות יד ראשונה וישנן מסיבות יד שניה. עדיין לא קרה לנו אף פעם שמישהו ישאל אותנו בבלת מי הזמין אותנו. להיפך, אותי כבר מכירים, כי רואים אותי הרבה במסיבות. אז בעל המסיבה תמיד מתנצל לפניי ששכח להזמין אותי אישית. כשאני מסיבות, אנח- נו הולכים למועדון-לילה. לפרמיריות אני מקבל הזמנות, מפני שהייתי פעם שחקן תיאטרון, ואני מכיר את השחקנים. לסרטים אני מקבל הזמנות במסיבות עבר דתי באולפני הטלוויזיה. אני לא תמיד נהנה במסיבות האלה, אבל אני מקפיד ללכת כדי להראות, וחנה אהבה לרקוד. לפעמים אני הולך סתם מתוך שיעמום. אני אף פעם לא משלם בשום מקום. הכל בחינם. גם למסיבות שקור- אים להן אינטימיות אני מגיע דרך מודעות בעיתונים."

אם לא רואים

שוכחים

למות מזכרת אחרת במסי- איב דה-מרדיסק. הוא לבוש תמיד בקפידה לפי צורה-אופנה האחרון. בתקופה האחרונה הוא בא למסי- בות עם ידידתו, השחקנית חנה עדן. לאיב חשוב להיות באירועים ובמסיבות, והוא מגלה: "על ה- אריך ומיקום המסיבה נמסר לי מפה לאוזן, על-ידי ידידים. חשוב לי להיראות במסיבות, כי רוב האנשים שבאים לשם הם קליינטים שלי. כשיש לי קולקציה חדשה של בגדים, אני מפרסם זאת גם דרך המסיבות. אם לא רואים אותי, שוכחים שאני קיים. אני בביזנס הבגדים מזה 10 שנים. הייתי אחד הצעירים הוותי- קים ביותר בעולם האופנה לצע- רים. כל שנה בא כוכב חדש. אני חייב לשמור על קשר עם הקליינ- טורה. במסיבות אני פוגש את הקליינטיות המפורסמות, ומזכיר להן שאני קיים."

החשוב לי להיות IN. לעיתים נדירות אני נהנה באמת מהמסי- בה. רוב המסיבות הן משעממות. דמות אחת לשניה. אבל אני חייב להפגין נוכחות. כשאני בא למסיבות פרטיות דרך חברים ש- ריחו לי, אני פעם עוד לא קרה שישאלו אותי בבלת מי הזמין אותי. להיפך, לי קל מאוד להיכ- נס. כי הפנים שלי מוכרות, והם רוצים את הפנים שלי בפנים. זה בעצם ניצול הדדי. הם נהנים ממני ואני מהם. אני אוהב ללכת דווקא למסיבות שאני לא מכיר את האנשים, כי כך יש לי ההזדמנות להכיר אנשים חדשים ולא לראות בכל פעם את אותם הפרצופים. אני לא מהנדחמים ל- הצטלם, בגלל הנה צילמו אותי הרבה. במועדונים אני משלם פע- מים רבות כדי להיות באירועים. "לפרמיריות של סרטים אני מגיע דרך הזמנות שנותנות לי שחקניות. שהן קליינטיות שלי. אני לא נמצא ברשימה הקבועה של אנשי יחסי-הציבור, אבל לפעמים משהו מהם מזמין אותי, ובדרך כלל אני לא זקוק להם, כי אני מגיע לכל מקום שאני רוצה."

כל הערב, עד אובדן חושים. ניצה משמ אוהבת את המסי- בות. היא מגלה: "אני מגיעה למסיבות האלה דרך חברים שלי. אני מכירה הרבה אנשים, ומיספר רב של הומוסקסואלים. שרובם עוסקים באופנה. הם מגיעה פים ינצ'אי-דופן, יודעים לרקוד ולבר- שים באופן מהדים. הם מבוקשים ומוזמנים הרבה למסיבות, והם לוקחים אותי איתם. למסיבות-אופנה מומינים אותי אופנאים, ולפרמיריות אני מקבלת הזמנות מקליינטיות שחקניות. לי מסיבות-צמרת אני מגיעה דרך קליינטיות שלי. שהן פיגורות ידו- עות ומוזמנות למסיבות האלה. חשוב לי ללכת למסיבות ה- אלה. לערב כזה אני תופרת לי במיוחד תלבושת מיוחדת, כי אני מהווה פירסומת חיה לעסק שלי. אני בדרך כלל לא עושה תצוגות, ולא מפרסמת בעיתונים מודעות, אני באה עם הבגדים שלי, וזה מביא לי קליינטיות. חשוב לי ש- יצלמו אותי, לא אותי אישית או את הפנים שלי, אלא את הבגדים שלי."

האופנאית המצליחה שרה מילר, המקשטת אירועים ומסיבות ב- אופן קבוע. מודה כי הגיעה לתו- רדת טורי הרכילות והחברה נוכח- רומאן מפורסם שהיה לה. אך מאז שהוא נגמר, היא ממשיכה להיר- אות במסיבות. "היום תמיד מומי- נים אותי בעלייה-שמה. אני אשת-חברה מאוד נחמדה. התחלתי לבסס את עצמי יותר ויותר בתור אופנאית. הייתי חברה במועדון של רפי שאולי, וגם זה עזר לי מאוד. הכרתי הרבה אמרגנים ושחקניות מפורסמות, שהתלבשו אצלי כש- הייתי קניינית של מצקן. והן הזמינו אותי הרבה. "בשבילי כיום מסיבות זה עבור יחסי-ציבור. אני אוהבת את הסטון הזה, זה מוסיף לי פיר- סומת, ואני זקוקה לה. את רוב נשות-החברה שמומינות אותי כי יום הכרתי דרך מסיבות והבגדים שלי. הדוגמניות היו מומינות אותי למסיבות, כי הייתה תקופה שעשי- תי תצוגות, העסקתי אותן והן פשוט נזקקו לי."

קובי בר הוא מה שמכנים ספר- צמרת. הוא עצמו לא מבין מה משמעות התואר המור הזה, ש- העניקו לו מדורי-החברה. אבל הוא מקפיד להיראות במקומות ה- נכונים. מודה קובי: "אני בהחלט דחפתי את עצמי. הכל התחיל כאשר פגשתי את אהרון גולד- פינגר, מסיק שנה טובה, הוא הזמין אותי להופיע אצלו בתכנית זו. יום אחרי אותו שידור התחלתי לקבל הזמנות לכל מיני מסיבות ואירועים. דרך מיקצוע הספרות היכרתי המון נשים, וביניהן את פנינה רוזנבלום. פנינה הפכה חב- רי מאוד טובה שלי, היא לקחה אותי למסיבות. במסיבות התחילו להכיר אותי ולהתעניין בי. במסיבה אצל פנינה בבית הכרתי הרבה אנשים מפור- סמים. שהזמינו אותי אחריו אל- הם הביתה. דרך מיקצוע הספרות היה לי יותר קל לפתוח דלתות, כי סירקתי נשים מפורסמות, והן הזמינו אותי לבתיהן. לפרמיריות אני מגיע דרך חב- רים שלי, שעובדים במישרדי- פירסום ושולחים לי הזמנות לכל פרמיריה שאני רוצה. חשוב לי להיראות, כי זה שאדם מראה את עצמו סימן שהוא חי ולא מת. אני נראה באירועים שמע, שמום, אני פה, אני בשטח."

"אני מהווה קישוט"

ישראלה שמיר היא מארגנת תערוכות, וגימנית על צוות ששיר הירוע. היא תמיד מופיעה במסיבות כשהיא מטופחת ומרשי- מה. מספרת ישראלה: "אני חוש- בת שאני נמצאת באיזו שהיא ליסטה (רשימה) של מומינים קבר- עים. מפני שאני אשת-עסקים מצ- ליחה ומנהלת עסק מצליח. יחיד-

מסוגו בארץ. אני נראית טוב, ונוסעת במכונית-ספורט. לכן מז- מינים אותי לפעמים. מפני שאני מהווה עבורם קישוט. "מכיוון שצילמו אותי במסיבות, התחילו להזמין אותי לעוד ועוד אירועים. הפכתי אשת-חברה מפור- סמת. וככה גם באופן טבעי ריכלו עלי במדורי-הרכילות. אנשים או- הבים להזמין מצליחים, ואני אשה מצליחה."

עורך-הדין צבי לידסקי הוא חובב מושבע של מסיבות ואיר- עים לדבריו, "זה מנקה לי את הראש". "אני מוזמן למסיבות, כי בעלי- המסיבה חושבים שאני מעניין, ויהיה מעניין לדבר איתי. הם חושבים גם שאולי הם יספרו לי סיפור שאוכל לפרסם אותו אחר- כך במסיבת ספורי. שאני מפר- סם. אני נמצא ברשימה קבועה של מומינים, ואני יודע שלפעמים משתמשים בי ככקישוט. כל זמן שאני נהנה, לא איכפת לי. "אני יודע שיש בחורות שיוצ- אות איתי בצניעה, וישנן כאלה שעושות זאת מרדיפת הפירסומת. במסיבה אני מיד מבחין אם בת- וזני נגונה בקדחת הצילום. היא מחפשת להתבלט על חשבונני. אני מייד מסיים את הפרשה איתה. כבוד? אני נהנה מהמסיבה, ולא מן הכבוד."

יפים ויפות

רוב המסיבות האירועים שנערכים היום, מטרם המ- פורשת היא לזכות ביחסי-ציבור ובסיקור בעיתונים. אחת משנות יחסי-הציבור הנמרצות, הנשכרות לפרסם אירועים כאלה, היא מירי זיכרונני.

מעט מסודות המיקצוע מגלה מירי: "כשאומרים שהיתה מסי- בה נהדרת, תמיד שואלים כשאלה ראשונה - או מי היה שם? אם את לא זורקת שמות, זה לא עושה רושם. אז אצלי קיימת רשימה של 200 שמות וכתובות, וכלולים בה ספורטאים, דוגמניות, אנשי תקשורת, פרופסורים ואנשים-יפים. מפעם לפעם מתווספות עוד יפות לרשימה, כי בכל עיתון יש מקום לפנים חדשות ויפות. תמי בן-עמי, פיניצ'י מור, חנינה צנטנר וקארין דונסקי הן כבר לא מהוות. לדעת, קישוט. הן פשוט הפכו חלק מן העניין."

אין בארץ כמעט אמן אחד שאי-פעם באיזה שהוא שלב ב- קאריירה שלו לא טיפלתו ביחסי- הציבור שלו. לכן רבים מהם מ- צאים ברשימה שלי. לפתיחת מ- עדון אני אומין את צביקה פיק. אותו. אבל אומין שחקנים, ואת הפרופסור מוריס לוי, שאותו לא אומין, למשל. לפתיחת מועדון- לילה. לפרמיריות אני אומין שופ- טים ועורכדידין.

"פעם היו נשות-החברה המוזמ- נות מלכה רוזנשטיין, דיצה חכם ויונה לחוביץ'. היום המוזמנים הם תמי בן-עמי ואולטי פרי, שהם רצויים בכל מקום, המנתח הר- פלאסטי עמי גילעדי ואשתו רותי. הם יפים ונחמדים, ומוסיפים ל- אירוע."

מירי מכירה בחשיבותם הרבה של מדורי המסיבות והחברה, והיא משתדלת תמיד לדאוג שהצגיות והשחקניות שהיא מטפלת ביחסי- הציבור שלהן, תזמנה למסיבות, כדי שיצלמו ויכתבו עליהן. "ציי- רות כמו רחל טימור, מרים בר- הרט ועדיה פאנק, אין ספק ש- יחסי-הציבור קידמו אותן חברתית, וזה ששייכו אותן לעולם הזוהר והחברה עזר להן, ללא ספק, למ- כור את ציוריהן. בימינו, אמצעי-התקשורת הם חלק מהעשייה, כל מי שיוצר, נוקט ליחסי-ציבור כדי למכור את תוצרתו. אין ספק שנכחות במ- סיבות חברתיות, הגוררות אחריהן כניסה אוטומטית למדורי החברה והרכילות, עוזרות ומככרות."

במדינה

חוק

השופט שכח

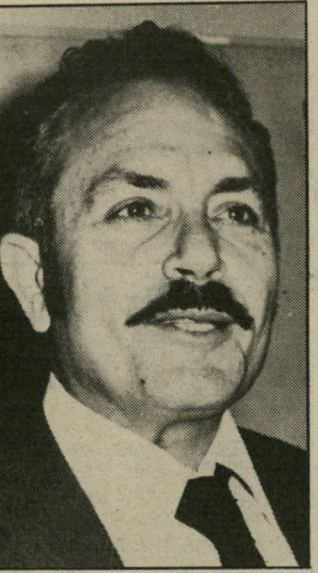
השופט שכח להביא בחשבון עבירה שעדיה הרשיע את הנאשם.

המדינה עירערה על קולת-הדי- עונש שהטיל שופט-השלום התל- אביבי נתן עמית על יוסף חוק דניאל זדה. השניים נאשמו, בין היתר, בעבירות של סחר-בסמים, כאשר מכרו את הסם לשוטר מוס- ווה.

שופט-השלום התחשב בניסיון תיהם של הנאשמים, וגזר על חוק עשרה חודשי מאסר בפועל, ואילו על זדה הטיל השופט קנס בלבד. את המאסר על-תנאי, שהיה תלוי נגדו מפעם קודמת, האריך בשנ- תיים.

התובעת נורית אחיטוב גילתה, כי למעשה הרשיע שופט-השלום את זדה נוסף על עבירת הסמים, גם בעבירה על נסיון לגניבה. ולי- כן, לדעתה, לא יכול היה להא- ריך את המאסר-על-תנאי, וחיוב היה להפעילו. שכן על פי החוק ניתן להאריך מאסר-על-תנאי רק כאשר קיימת עבירה נוספת אחת, ואילו כאשר קיימות שתי עבירות המפירות את התנאי, אין לשופט סמכות להאריך, והוא חייב להפעיל את המאסר על-תנאי.

הפרה או לא? הסניגור, נחמן גולדברג, בדק גם הוא את החוק, וטען כי עבירה של נסיון לגניבה וסניגור, לא פרק י"א לחוק העונשין, המדובר בפגיעות ברכוש, ומכיוון שעבירה זו אינה מפירה

פרקליט גולדברג העבירה השניה נשכחה

את התנאי, הרי שצדק השופט כאשר דחה את הפעלת עונש המאסר.

השופטים אליהו וינוגרד, עדנה שצקי ואברהם מישר עיינו בתק- דימים שהגיש להם הסניגור ו- השתכנעו כי עבירה של נסיון אינה כלולה בין עבירות פרק י"א. לפיכך למרות שיכתח שופט- השלום, אישרו את גזריהדין.

מישפט

מפתח לחיים טובים

זכות אשתו, קיבד

הנאשם עונש קל

ההזמנות נוספת

"המפתח בידך", אמר השופט אריה אבן-איייר לנאשם, "אם תר- צה, תשתמש בו לפתוח דלת ל- חיים טובים וחדשים, ואם לאו,